

תמורה ה

רבא	אביי
לא מהני מידי, והאי דלקי - משום דעבר אמימרא דרחמנא הוא	כל מילתא דאמר רחמנא לא תעביד. אם עביד - מהני

המקור שממנו מקשים	הקושי	על מי מקשה?	תירוץ	פסוק שממנו מתרץ	איך השני יסביר את אותו פסוק
אונס שגירש, אם ישראל הוא - מחזיר ואינו לוקה	הא נמי לילקי!	רבא	שאני התם - דאמר קרא כא ימיו - כל ימיו בעמוד והחזיר	כא יכא שצהו כא ימיו	הוה אמינא : איסורא הוא דעבד ליה אי בעי - ליהדר, ואי בעי - לא ליהדר, קמ"ל
אונס שגירש, אם ישראל הוא - מחזיר ואינו לוקה, ואם כהן הוא - לוקה ואינו מחזיר	קתני אם ישראל הוא - מחזיר	אביי	שאני התם, דרחמנא אמר כא ימיו - כל ימיו בעמוד והחזיר	כא יכא שצהו כא ימיו	הוה אמינא - לילקי וליהדר דהוה ליה לאו גרידא, דכתיב כא יכא שצהו , אהכי כתב קרא כל ימיו - לשווייה לאונס ללא תעשה שניתק לעשה, דאין לוקין עליו
והרי תורם מן הרעה על היפה, דרחמנא אמר נכא חצכו חלבו - אין, גירועין - לא. ותנן : אין תורמין מן הרעה על היפה, ואם תרם - תרומתו תרומה	אלמא מהני	רבא	שאני התם, כרבי אילעא, דא"ר אילעא : מנין לתורם מן הרעה על היפה שתרומתו תרומה - שנאמר כא תשא עליו חטא כהנימכ את חצכו נטט , נשיאות חטא למה? מיכן לתורם מן הרעה על היפה - שתרומתו תרומה	כא תשא עליו חטא כהנימכ את חצכו נטט	ה"א, הכי אמר רחמנא : עביד מצוה מן המובחר, ואי לא עביד חוטא לא מיקרי, קמ"ל
והרי ממין על שאינו מינו, דאמר רחמנא כא חצכו יצרו - ליתן חלב לזה וחלב לזה, ותנן : אין תורמין ממין על שאינו מינו, ואם תרם - אין תרומתו תרומה	לא מהני	אביי	שאני התם, דאמר קרא ראשיתם - ראשית לזה, וראשית לזה	כא חצכו יצרו וצא חצכו תישו וצא ראשיתם אשר יתו צה"ק עתים	הוה אמינא : תירוש ויצהר דכתיב בהו חצכו חצכו - דאין תורמין מזה על זה, אבל תירוש ודגן, דגן ודגן, דחד חצכו כתיב בהו, כי תרים מהאי אהאי - לא לקי, כתב רחמנא ראשית - ליתן חלב לזה וחלב לזה נוסח אחר : הא תירוש ודגן דחד חצכו כתיב בהו - תרים מהאי אהאי, כתב רחמנא ראשית
והרי חרמים, דאמר רחמנא : כא ימכר וצא יצא , ותנן : חרמי כהנים אין להם פדיון, אלא נותנין לכהן	לא מהני	אביי	שאני התם, דאמי רחמנא קוש קשי הוא - בהווייתו יהא	אק כא חריס... כא ימכר וצא יצא חריס קשי קשי הוא צה'	האי הוא - למעוטי בכור ; דתניא : בכבוד נאמר צא תפגה - ונמכר הוא, במעשר נאמר צא יצא - ואינו נמכר לא חי ולא שחוט, ולא תם ולא בעל מום
והרי תמורה, דאמר רחמנא כא יחציפט וצא ימיר אותו , ותנא : לא שאדם רשאי להמיר, אלא שאם המיר - מומר, וסופג את הארבעים	מהני	רבא	שאני התם, דאמר קרא והיה הוא ותמורתו יהיה קוש	והיה הוא ותמורתו יהיה קוש	הוה אמינא : תצא זו ותכנס זו, קמשמע לן

1. הן קריבין, ואין תמורתן קריבין 2. בכור ומעשר שנתערב דמן בכל העולין - שקריבין לגבי מזבח (ראה דיון מפורט שמופיע לאחר הטבלה)	אך ככור שור או ככור... לא תפגה קדש	שאני התם, דאמר קרא פס - בהווייתן יהו	אביי	לא מהני	והרי בכור, דאמר רחמנא לא תפגה, ותנן: יש להן פדיון ולתמורתיהן פדיון, חוץ מן הבכור ומן המעשר
		שאני התם דיליף עכרה עכרה מבכור.	אביי	לא מהני	והרי מעשר, דאמר רחמנא לא יאכל, ותנן: יש להן פדיון ולתמורתיהן, חוץ מן הבכור ומן המעשר
מיבעיא ליה כדאמר ליה רב פפא לאביי: אלא מעתה אפילו הקדימו בכרי נמי ניפטר! א"ל: עליך אמר קרא מכל מעשרותיכם תרימו. מה ראית לרבות את הכרי ולהוציא את השיבלין? מרבה אני את הכרי - שישנו בכלל דיגון, ומוציא אני את השיבלין - שאין בכלל דיגון.	מכל מעשרותיכם תרימו.	שאני התם, דאמר קרא מכל מעשרותיכם תרימו.	רבא	מהני	הרי הקדימה תרומה לביכורים, דאמר רחמנא מלאכתך ומעק לא תאחר, ותנן: המקדים, אף על פי שהוא בלא תעשה - מה שעשה עשוי!
ולאביי - נימא קרא לא יחל, מאי לא יחל - אחד לו ואחד לה	לא יחל זרעו	שאני הכא, דאמר קרא - לא יחל זרעו	רבא	מהני	והרי אלמנה לכהן גדול, דרחמנא אמר: אצלנה וזרשה לא יקח, ותנן: כל מקום שיש קדושין ויש עבירה - הולד הולך אחר הפגום!
הוה אמינא כעובר מצוה - וכשר, קמשמע לן	ושור ושה שזוע וקלוט נכה תעשה אותו וזנבו לא יזנבו	שאני התם, דאמר קרא וזנבו לא יזנבו, רצוי הוא - דלא מרצה, הא מיקדש - קדשי	רבא	מהני	והרי הקדיש בעלי מומין למזבח, דרחמנא אמר כל אשר בו מום לא תקריבו, ותניא: המקדיש בעלי מומין לגבי מזבח, אף על פי שהוא בלא תעשה - מה שעשה עשוי

תשובת רבא: אך ככור שור או ככור... לא תפגה קדש פס - הן קריבין, ואין תמורתן קריבין שאלה לאביי: ולאביי האי סברא מנא ליה?

תשובה: אם שור אם שה צה' הוא לה' קריב ואין תמורתו קריבה שאלה לרבא: ורבא - אין הכי נמי דמהווא קרא

תיקון תשובת רבא: אלא פס למה לי - לימד על בכור ומעשר שנתערב דמן בכל העולין - שקריבין לגבי מזבח. שאלה לאביי: ואביי האי סברא מנא ליה?

תשובה: מואקח נמא פפר וממא השעיר, והלא דם הפר מרובה משל שעיר - מיכן לעולין שאין מבטלין זה את זה; דתניא: ואקח נמא פפר וממא השעיר - שיהו מעורבין, דכרי רבי יאשיה.

שאלה לרבא: ורבא: התם - מזה בפני עצמו, ומזה בפני עצמו, וסבר לה כרבי יונתן.

